

Sobota 22. 1. - DEN ŠESTÝ

Jak jinak začít den, než pohledem z okna, jak je naším dobrým zvykem. Předpověď je jedna věc, ale pohled na nebe je jistota :-).

Jako v předchozích dnech, stejně i dnes jsme se umyli a uklidili si pokoje. No, uklidili si jen někteří. Ovšem to hodnotí každodenně paní učitelka Tovarová. Všichni víme, že probíhá celotýdenní soutěž o nejuklizenější pokoj, ale také o „zlaté prasátko“. V osm hodin jsme se sešli na snídani. Po chvilce volna jsme se opět setkali v jídelně, abychom vyplnili kvíz. Vědomosti jsme získali během včerejšího promítání filmu „Synové hor“. Netrvalo dlouho, oblékli jsme se do lyžařského a vyrazili na svah. Po celkem vydatném nočním sněžení jsme si užili jízdu v prašanu. Počasí nám přálo, sluníčko svítilo. Každý se mohl připravit na odpolední slalom. Čas rychle utíkal a my jsme šli v poledne na oběd. Paní kuchařka nám připravila polévku s kapáním a kuře na paprice s rýží. Po obědě následoval zasloužený odpočinek. Někdo už přemýšlel, jak se bude proplétat mezi brankami na svahu.

Závody odstartovaly a všichni jsme postupně vyráželi ze svahu co nejrychleji do cíle. Bylo vidět, že i ti, kteří s lyžemi začínali, udělali veliké pokroky. K dobré náladě jsme si pouštěli hudbu. V půl páté dojeli poslední závodníci. Očistili a zabalili jsme lyže a boty, které jsme vrátili nahoře na Benecku. Díky Michalovi, který nám je tam odvezl, šlo vše rychleji. Velký dík patří klukům, kteří pomáhali na chalupě vše nakládat, a ještě větší klukům a paní učitelce Tovarové, kteří šli nahoru a vše v půjčovně vyložili. Když jsme se vrátili zpět do chaty, byl pomalu čas na večeři. Ti co mají rádi těstovinový salát si pochutnali. S plnými žaludky jsme se dočkali závěrečného vyhodnocení. Bylo by těžké všechny jmenovat. Vyhlašovali se skokani týdne – ti co se naučili vážně hodně, nejuklizenější pokoj, pokoj prasátek, nejrychlejší slalomáři, běžkaři. Nejlepší luštitelé kvízu následováni těmi, co nejúspěšněji luštili Morseovu abecedu.... Všichni jsme dostali diplom za účast na lyžáku. Všem patřil velký potlesk. Po oficiálním programu jsme se pustili do hraní her, povídání, nebo čtení. Jak kdo chtěl.

Zítřejší jedeme domů. Těšíme se, nebo je nám líto, že vše už končí? Asi od každého trochu.

Dobrou noc.

Za redakci Ondřej Rašín :-)

